

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ..... Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησίᾳ .. » 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίτρ. Τ. 1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ..... φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἅπασι λεπτά 40
» » » ὀκτὼ » 25
» » » τρεῖς καὶ τετράκις » 20
» » » πεντάκις καὶ ἑξακίς » 15

Γραφεῖον τῆς Ὁδοῦ Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκάστον φύλλον τῆς Ὁδοῦ τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ (Πρακτορείον Παναθ.)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 18)30 Μαρτίου, ὥρα 4, 50 μ. μ. — Τὸ ὀθωμανικὸν κοινοβούλιον ἐψήφισε τὴν πρὸς τὸν Σουλτάνον ἀπάντησιν εἰς τὸν λόγον τοῦ στέμματος. Ἡ περὶ Μαυροβουνίων παράγραφος ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς Πύλης θέλει πολιτευθῇ συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς χώρας.

Χ ρ η μ α τ ι σ τ ῆ ρ ι ο ν. — Πάγια ὀθωμανικὰ 14,50. — Σιδηρ. Ῥωμ. 37, 50.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 18)30, ὥρα 7 μ. μ. — Αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Πύλης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ἐπανελήφθησαν. Αὐτοὶ οἱ Μαυροβουνιοὶ ἐπιτρέπουσι θὰ λάβωσι συνέντευξιν μετὰ τοῦ Σαβφὲτ πασᾶ. Ἀποδίδεται ἡ προσέγγισις αὐτῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ὧν ἡ συνεννόησις ἐπὶ τῶν δυσχερειῶν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ὥριστα νὰ φέρῃ τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου.

Χ ρ η μ α τ ι σ τ ῆ ρ ι ο ν. — Πάγια ὀθωμ. 14,50.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 19)31, ὥρα 9, 55 π. μ. — Ἐν τῷ «Ἐθνικῷ Ταχυδρόμῳ» ἐπισήμῳ ὄργάνῳ τοῦ κόμητος Δέρβυ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κατεχωρήσθη δῆλωσις, καθ' ἣν ἀναμένεται ἀπὸ σιγμῆς εἰς σιγμὴν ἡ ἀνυπερβέτος ὑπογραφή τοῦ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῶν ἐγγυητριῶν τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης Δυνάμεων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἡ ῥωσικὴ κυβερνήσις διὰ τοῦ κόμητος Σουβάλοφ πρεσβευτοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐνέκρινε τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου.

Ὁ «Ἐθνικὸς Ταχυδρόμος» πιστεύει, ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου θὰ γνωστοποιήσῃ ἐπισήμως τὴν περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἐπιθυμίαν καὶ θὰ παράσχῃ περὶ τούτου διαβεβαίωσιν διὰ τῆς καταργήσεως τῆς ἐπιστρατείας (démobilisation) ἧτις κατέρχεται θέλει ἐπιτρέψῃ τῇ Εὐρώπῃ νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ ἀπελούσα τὴν ἡσυχίαν αὐτῆς καταγίγρις σπουδαίως ἀπεσοδήθη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τῆς κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη χθὲς τὸ περὶ τῆς λήξεως τῆς Β' συνόδου τῆς Ζ' βουλευτικῆς περιόδου βασιλικὸν διάταγμα, ἔχον οὕτω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

Β α σ ι λ ε ὕ ς τ ῶ ν Ἑ λ λ ῆ ν ω ν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθ. 37 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς Β' συνόδου τῆς Ζ' βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν προσωρινῶς δ' ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1877.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. Δεληγεώργης.

— Κατ' ἰδιαιτέρας πληροφορίας ἀσφαλεῖς, ὁ στρατηγὸς Ἰγνάντιεφ κατὰ τὴν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ διατριβὴν του, ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ λάβῃ λύσιν τινὰ ἡ παροῦσα κρίσις, εἶπεν εἰς διάκριρα πρόσωπα ἐπίσημα, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἐκτῆχτου ἐξοπλισμοῦ προκύπτουσα διὰ τὴν Ρωσίαν θάλαμνος ἀνταρξίας ἤδη εἰς τρία ἑκατομμύρια καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

— Ὁ «Ἀγγελιαφόρος» τῆς Κρονστάδης, ἐπίτημος ἐφημερίδα τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου τῆς Ρωσίας, ἀγγέλλει τὸν κατὰ τὸν προσεχῆ Μάιον ἀνάπλου εἰς Κρονστάδην τῆς ὑπὸ τὸν ναύαρχον Βουτακὼφ ναυτικῆς μοίρας, τέως μὲν ἐν Νορβύλῃ τῆς Ἀμερικῆς ὁρμούτης νῦν δὲ ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ ἀναμενουμένης. Προσθέτει δὲ ἡ ἐφημερίς, ὅτι ὁ ἀνάπλους θέλει πραγματοποιηθῇ ἂν δὲν φέρωσιν εἰς αὐτὸν πρόσκομμα αἱ περιπέτειαι τῆς πολιτικῆς. Τοιαύτη ἐκφρασις ἐν φύλλῳ ἐπιτήμῳ δεικνύει πόσον ἔως ἐσχάτων ἐθεωρεῖτο ἐν Πετροπόλει ἀκροσφαλὴς ἡ ἤδη φημινομένη ὡς ἐξασφαλισθεῖσα πρὸς τὸ παρὸν εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη. Γνωστὸν δ' εἶναι καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν, ὅτι οἱ περὶ τὴν ῥωσικὴν κυβερνήσιν πρὸ μικροῦ ἔτι δὲν ἐθεώρουν ἀπὸ θάνατον τὸν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πόλεμον. Ἀλλ' ὡς εἶπεν ἐσχάτως ὁ κόμης Ἀνδρόσσης, ἰδιὸν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος εἶναι ἡ μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀπαιθῶν εἰς τὴν πόλιν δόκητα.

— Διὰ τοῦ σήμερον ἀποπλέοντος εἰς Καλαμάκιον ἀτμοπλοίου ἀπεργάζονται εἰς Ζάκυνθον οἱ κ. Κ. Λουδοβίκος, Νέγκας καὶ Κολυβάς.

— Διὰ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας ἀναχωροῦσιν εἰς Κέρκυραν οἱ κ.κ. Νικόλαος Βασιλάκης καὶ Κ. Βασιλάκης.

— Ἀφίκονται ἐξ Ὁδῆσσοῦ διὰ τοῦ προχθὲς κατὰ πλεονέκτου ἀτμοπλοίου τῶν γαλλικῶν διαπορευμάτων αἱ κυρίαι Αἰκατερίνη καὶ Πικτωρία Πετροκοκκίνοῦ ἀδελφαὶ τῆς κυρίας Σ. Ι. Δούμας.

— Χθὲς ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρθενόφ» ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ δραματικοῦ διαγωνισμοῦ τὴν ἐκθεσὶν ταύτην συντάχθεισαν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς κ. Γεωμ. Ροῖδου, ἐνεκα ἀσθενείας αὐτοῦ ἀνέγνω ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτρο-

πῆς κ. Μ. Λάμπρος. Ἐκ τῶν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ὑποβληθέντων 12 δραχμῶν, τραγωδιῶν ἢ κωμωδιῶν, οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον βραβεΐου, δάφνης ἢ ἐπαινετικῆς κλῆρυμείας, διὰ πολλοὺς λόγους, ὧν πρῶτος ὅτι ἐν αὐτοῖς δὲν ὑπάρχει οὔτε σπινθὴρ, οὔτε ἔλκος, οὔτε σκιά ποιήσεως.

— Τὸ ἀτμόπλοιο τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας «Καρτερία», πλέον ἐκ Πατρῶν εἰς Γαργαλιάνους ἐξώκειλεν εἰς ἀβαθὴ μέρη παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Πάπας. Ἡ «Ἰρις», διερχομένη ἐκεῖθεν, ἀνέσυρε τὴν «Καρτερίαν» ἀνευ βλάβης τινος.

— Ἀῤῥιον θὰ μεταβῇ εἰς Φάληρον ἅπαν τὸ πλήρωμα τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὁμοῦντος ἀγγλικοῦ πλοίου *Research* ἵνα τελέσῃ διαφόρους ἀγῶνας. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν αἱ ἀμαξοστοιχίαι τοῦ σιδηροδρόμου θὰ διέρχωνται διὰ Φαλήρου, ἐνθα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου θὰ εὐρίσκωνται διάφορα φαγητὰ τῆς τεσσαρακοστῆς.

— Κατὰ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ δοθεῖσαν εὐεργετικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων εἰσπραχθῆναι δραχ. 1662.

— Δι' ἡμερησίαις διαταγῆς τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος αἱ ἀτκήσεις ὁρίσθησαν ὡς ἐξῆς: τὴν Δευτέραν 21 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 3—5 μ. μ., τὴν Τετάρτην 23 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 3—5 μ. μ., τὸ Σάββατον 26 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 8—10 π. μ., τὴν Τετάρτην 30 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 3—5 μ. μ., τὸ Σάββατον 2 Ἀπριλίου ἀπὸ τῆς 4—6 μ. μ. Ἀπὸ δὲ τῆς 4 Ἀπριλίου μέχρι τῶν διακοπῶν αἱ ἀτκήσεις θὰ ἐκτελῶνται καθ' ἐκάστην Πέμπτην καὶ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 4—6 μ. μ.

— Σήμερον ἐν τῷ νεῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς θέλει ὁμιλήσῃ ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος ὁ ἀγιοταφίτης.

— Ὁ ἐκ Λαμπόβου τῆς Ἠπείρου κ. Ἀναστ. Νότσικας δοὺς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἱατρικῆς σχολῆς ἡξιώθη διδακτορικοῦ πτυχίου μετ' ἐπαίνων.

— Σήμερον οἱ καθολικοὶ καὶ διαμαρτυρόμενοι ἐορτάζουσι τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος.

— Ὁ ἐκ Κέας φοιτητῆς τῆς νομικῆς κ. Σταῦρος Καστρισιᾶδης, ἐξετασθεὶς γῆδες ἐν τῇ οἰκείᾳ σχολῇ, ἔτυχε τοῦ διπλώματος.

— Σήμερον τὴν 9 1/2 πρωΐνῃν ὥραν γενήσεται τακτικὴ συνεδρίασις τοῦ «Ἐθνικοῦ Συλλόγου».

— Σήμερον περὶ τὴν 3ην μ. μ. ὥραν γενήσεται ἐν τῷ παλαιῷ βουλευτηρίῳ συνεδρίασις τῶν ἐταίρων τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐκ τῆς γῆς ἀναγνωσθεῖσης ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἐκθεσεως τοῦ ποιητικοῦ Κορομηλίου διαγωνισμοῦ, μελλούσης μετ' ὀλίγης ἡμέρας νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ περιοδικῷ, ἀποσπῶμεν τὴν περιέχουσαν τὸ συμπέρασμα τελουμένην περιχοπὴν.

Πειραθέντες διὰ τῶν ἀνωτέρω ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ποιητῆς ἀδύνατον εἶναι νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ ὑπάρξῃ ἐκτὸς μιᾶς οἴας δὴποτε περιορεύσεως αὐτὸν ποιητικῆς ἀτμοσφαιρᾶς, θέλομεν ἐξετάσει ἤδη διὰ βραχυτάτων ἀν' ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχει τοιαύτης ἔχνης ἐλάχιστον ἐν Ἑλλάδι. Ὁ σήμερον Ἑλλήν ἐκληρονόμησε παρὰ μὲν τῶν προγόνων αὐτοῦ μέγα ὄνομα, παρὰ δὲ τῶν πατέρων γωνίαν γῆς ἐλευθέρων. Ἀποκοιμηθεὶς δούλος καὶ Ἀνατολίτης, ἐξύπνησεν ἐλεύθερος καὶ Εὐρωπαῖος. Ἐπόμενον ἄρα ἦτο νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῆς κατεχούσης πάντας τοὺς νεκροὺς μέθης. Ἡ κυριωτέρα

αὐτοῦ ἐνασχόλησις συνίσταται σήμερον ἀκόμη εἰς τὸ νὰ θαυμάζῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, μὴ φερούσας πλέον ἀλύσεις, τὴν κεφαλὴν του φέρουσαν πῖλον ὑψηλὸν, τὴν ἀπὸ τοῦ Περικλέους καταγωγὴν του, καὶ τὰ ἐπισκεπτῆρια αὐτοῦ, ἀν' αὐτῇ ἀνήκον εἰς τὴν λεγομένην ὑψηλὴν περιωπὴν. Ὡς πάντες οἱ νεόπλουτοι σπεύδουσιν ἐκ ματαιότητος ν' ἀποκτήσωσι πράγματα ὅλως ἄχρηστα αὐτοῖς καὶ περιττά, εἰκόνας, ἀρχαιοτήτας καὶ βιβλιοθήκας, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀγωνιστοῦ ἠθέλησεν εὐθὺς νὰ ἔχῃ Βουλὴν, Πανεπιστήμιον, Πολυτεχνεῖον καὶ Ἀκαδημίαν, ἀντὶ τῶν πλατύνων ὑφ' οὗς συνερχόμενοι οἱ πατέρες αὐτοῦ ἐψήφισαν θυσίαν ὑπὲρ πατρίδος περιουσίας καὶ ζωῆς, καὶ τῶν ἀχρῶνων ὅπου οὗτοι ἐμάνθκον τοῦλάχιστον γερὰ ἐλληνικὰ. Ἴδιον προσέτι τοῦ νέου προσκυνοῦντος θεοῦ εἶναι ἡ περιφρόνησις πρὸς πᾶν τὸ ἐνθυμίζον τὴν προτέραν λατρείαν, καὶ διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἡ παρούσα γενεὰ ν' ἀπολακτίσῃ τὴν φουστανέλλαν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν λιτότητα καὶ τὴν περίσσειαν πατριωτισμοῦ. Πάντα τὰ αἰσθητά ταῦτα ἀντικατέστησε δι' ἐνὸς μόνου, τοῦ πόθου εὐρωπαϊκῆς εὐζωΐας. Ἄν πολιτικοῦ βίου, ἐπιστήμης, τέχνης καὶ φιλοπορίας ἀρκεῖται ὁ σήμερον Ἑλλήν νὰ ἔχῃ μαρμαρίνα μνήμην κενοτάφια, τὴν εὐζωΐαν ὅμως θέλει πραγματικὴν καὶ ἐν τὴν ἀπόκτησιν ταύτης συγκεντρώνει πᾶσαν αὐτοῦ προσπάθειαν καὶ σκέψιν. Ὅνειρον παρ' ἡμῖν τοῦ στρατιώτου δὲν εἶναι οὔτε ἐκστρατεία οὔτε τρόπαια πολεμικά, ἀλλ' ἡ ἄγρυ πλουσίας προικὸς· ὁ ἐπιστήμων ὀλίγον φροντίζει νὰ οἰκοδομήσῃ νέον τι σύστημα ἐπιστημονικόν, πολὺ δὲ μάλλον οἰκίαν εὐχέρον καὶ μεσημερινὴν· οὐδαμῶς δὲ τῆς γῆς ἔχουσιν αἱ παρθέναι ὀλιγωτέρην ἀνάγκην νὰ διδασκῶσι παρὰ πολυπείρου μητρὸς ὅτι ἡ εὐδαιμονία δὲν συνίσταται εἰς αἰσθητά, ἀλλ' εἰς ἐσθῆτα, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐργαστασίων τοῦ *Work*. Ἐν τούτοις ὁ σήμερον Ἑλλήν οὔτε φάγος καὶ οἶνοπότης εἶναι ὡς ὁ κάτοικος τοῦ Βορρᾶ, οὔτε ἀκράτως φιλήδονος ὡς ὁ πρὶν αὐθέντης του, οὐδ' ὡς ὁ νότιος Λατίνος σπάταλος καὶ ἐπιδεικτικὸς, ἀλλὰ λάτρης μόνον θερμῆς τῆς *Aurea Mediocritas* τοῦ Ὁρακίου. Ταύτης ἡ ἐπιδίωξις, μέχρις οὗ κατακτηθῇ καὶ ἡ ἀπόλαυσις μετὰ τὴν κατάρκτησιν, ἀρκοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς ἀπορρόφησιν πασῶν τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, μὴ ἀφίνουσαι οὔτε στιγμήν ἐν τῷ ἡμερονυκτίῳ του οὔτε γωνίαν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του πρὸς καλλιέργειαν ἄλλου ἰδανικοῦ, πλὴν τοῦ συνιστάμενου ἐκ μετοχῶν τινων τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, θεωρείου κ. σειρᾶς, αἰθούσης μετὰ κλειδοκουβόλλου, μεταβάσεως τὸ θέρος εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ γαλλίδος διὰ τὰ τέκνα του παιδαγωγῶν. Ἀλλὰ ταῦτα οὐδὲν ἔχουσι, νομίζομεν, πρὸς τὴν ποιήσαν κοινόν. Ἀληθές εἶναι ὅτι τοιαύτη τις σήμερον τάξις δὲν ἐπικρατεῖ μόνον παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ οὐδ' ὅμως ὁ δέκατος ἑνῆκτος αἰὼν τοῦτο ἔχει ἰδιόκτερον γνῶρισμα, ὅτι χαλαρῶν θέντος τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθητικῆς παρίσταται μὲν ἐν τῷ πρᾶκτικῷ βίῳ πλήρης πεζότητος καὶ υλισμοῦ, ἀλλὰ συγχρόνως διατηρεῖ ἀκμαίαν μιᾶς τινος πίστεως τὴν ἀνάγκην, αἰσθάνεται ἐκυτὴν ὅσον ταύτης ἡκρωτηριασμένον, καὶ ἡ ζητεῖ νὰ προσκαλλήθῃ εἰς τὰ ἐπιπλέοντα ναυάρια τῆς παλαιᾶς ἢ νέου νὰ ἐγείρῃ ἄσυχον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἰδανικοῦ. Ἐκ τούτων ἡ ἐν μέσῳ τῶν πολιτικῶν καὶ πλουτολογικῶν περιστάσεων ταράττουσα τὴν Εὐρώπην πνευματικὴ ἀνεμοζάλη, αἱ νεαὶ καθ' ἐκάστην αἰρέσεις, αἱ παντοίων φιλοσοφικῶν συστημάτων ἐγέρσεις καὶ καταπτώσεις, αἱ πρὸς τὴν θρησκείαν συγκρούσεις τῆς ἐπιστήμης, οἱ σπαράγματα τῆς τροπαιοῦχος Γερμανίας καὶ πόλεις πιστῆς πάντων ταύτων ἡγῶ. Ὁ μόνον δὲ ἡ γαῖα Δύσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ νηπιζέουσα καὶ οὐχ ἦτον ἡμῶν ἀστοιχείωτος Ρωσὶς μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιδημικῆς ταύτης ἀνησυχίας.

δικαιουμένην εἰς φανατικούς ὁρθοδόξους καὶ ἐνθουσιώδεις τῶν τολμηροτάτων νεωτερισμῶν ὁπαδούς. Ὑπὸ δὲ τοῦ τοιούτου ὁργανισμοῦ κατέχονται οὐχὶ διδασκαλοὶ, φοιτηταὶ, θεολόγοι καὶ ἄλλοι ἐξ ἐπαγγέλματος φιλοσοφούντες, ἀλλ' αὐτὴ ἡ βωσικὴ κοινωνία. Ἀρχόντες καὶ τεχνίται, ῥάπτριαι καὶ βαρονίδες, ἡ ἀπλῆζονται εὐσεβῶς τὰς εἰκόνας τῶν ἁγίων ἢ ῥοφῶσιν ἀπλήττως τὸ ἐκ χειλέων εὐγλώττων καθηγητῶν ἀπορρέον νέκταρ καὶ δηλητήριο τῆς ἐγελείου διδασκαλίας. Ἐσχάτως δὲ, ὅτε τινὲς τῶν μᾶλλον ἐξηγμένων ἀποστόλων τοῦ Μηδενισμοῦ (Nihilisme) ἐστάλησαν πρὸς σωφρονισμὸν εἰς Σιδηρίαν, εἶπετο αὐτοῖς μακρὰ σειρὰ δεσποινῶν καὶ κορασίδων, ῥιπτουσῶν ἄνθη εἰς τοὺς ἐξορίστους, ἀσπαζομένων τὰς χεῖρας τῶν καὶ προσφεροουσῶν ἐσπυριάς συνεκδήμους εἰς τὴν χώραν τῶν ἐξηγμένων νυκτῶν. Ἀλλ' ἂν ἐφύτρωνον σήμερον τοιοῦτοι ἐν τῇ πόλει τοῦ Πλάτωνος ἰδεολόγοι, ἀμφιβάλλομεν ἂν πολλοὺς ἤθελον συναθροῖσαι ἀκροατάς· βεβαίως ὅμως οὕτε εἰς τὴν κυβέρνησιν ἤθελον προξενῆσαι ἀνησυχίαν, οὕτε παρὰ τοῦ ὠραίου φύλου, ἂν ἐκ τύχης ἐπληροφορεῖτο περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, ἤθελον ἀξιώθῃ τῷ μυριστοῦ τῶν θωπειῶν, ὅσαι ἐπεδασφίλευθησαν εἰς τὸν Σόριαν, τὸν Κόνσταν ἢ καὶ τὸν Κρητικόν.

Τὴν ἐντελὴ ταύτην ἡμῶν ἀποξένωσιν ἀπὸ τοῦ βασιανίζοντος σήμερον τὰ λοιπὰ ἔθνη πνευματικῶν σάλου δὲ ἀναγράφου ἐνταῦθα ὡς δυστύχημα μὴ ἔχοντες εἰσεῖσαι σαφῆ περὶ τούτου γνώμην, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς τὴν κυριωτέραν ἴσως αἰτίαν, δι' ἣν ποίησιν ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐλπίζη, ἀφοῦ τὰ μὲν πάτρια ἦθη ἀπηνήθη, τοῦ δὲ διανοητικοῦ βίου τῶν νεωτέρων ἐθνῶν εἰσεῖται δὲν μετέχει, οὐδὲ τὴν ἐμπνέουσιν τοὺς ποιητάς αὐτῶν νότον τοῦ αἰῶνος νοσεῖ, τὴν ἑλλειψὶν δηλαδὴ καὶ τὴν δίψαν ἰδανικοῦ. Οἱ ἄξεστοι ἡμῶν πατέρες, οἱ ἐπ' ὧ μόνον φέροντες τὸ καρυοφύλιον, διακτώμενοι ἐν σπηλαίοις καὶ ἀγωνιζόμενοι νυχθημερόν ἵνα κληροδοτήσωσιν ἡμῖν ὑπαρξὶν ἀνθρώπινον, δὲν ἐπασχον μὲν οὐδ' ἐκεῖνοι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀριστοκρατικῆς νόσου, καίτοι μετὰ τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἐμβολιαστοῦ Βύρωνος συζήσαντες καὶ ἀδελφωθέντες, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου εἶχον ἰδανικὸν εὐκρινὲς καὶ ἀπλοῦν, τὸ σέβας τοῦ Σταυροῦ καὶ τὴν θυσίαν ὑπὲρ πατρίδος. Ὡς ἐκ τούτου εἶχον καὶ ποίησιν, ἥτοι δημοτικὰ ἄσματα, ἐν οἷς σαφῶς κατοπτρίζονται τὰ αἰσθηματικά καὶ οἱ πόθοι τοῦ ἀγωνιστοῦ. Σήμερον οὕτε ἀρματωλοὺς ἔχομεν πλέον, οὕτε ἀκόμη Ἀρόλδους καὶ Μαμφρέδας, φλεγομένους ἐν μέσῳ κρατήρων σικελικοῦ οἴνου, φασικῶν καὶ Κιρκασίων παρθένων ὑπὸ δίψης νέκταρος οὐρανοῦ, ὁρέξεως ἀμβροσίας καὶ ἔρωτος ἰδανικοῦ ἀγγέλων, ἀλλὰ φρονίμους καὶ θετικούς ἀνθρώπους, εὐρίσκοντας ἡδὺ τὸ περιεχόμενον οἰκισθῆναι εὐρωπαϊκῆς φιλέας, χαριτόδωτον τὴν τυχοῦσαν ἡθοποιὸν, ἀσκοπον πᾶσαν μέριμναν μεταφυσικὴν καὶ οὐχὶ κατεπεύγουσαν τὴν κατὰκτησιν τῆς Ἑπείρου καὶ Θεσσαλίας, ἂν ὑπερβαίνωσι τὸ μέτρον αἰ ἀπαιτούμεναι πρὸς τοῦτο θυσίαι. Ἡ τοιαύτη ὅμως φρόνησις οὕτε κλασικῆς οὕτε ῥωμαντικῆς ἐξυμνήσεως φαίνεται ἡμῖν δεκτικὴ. Ἡ ποίησις παρὰ μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἦτο ἀνθος νεότητος καὶ ὑγείας, σήμερον δ' ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ἐξάνθημα ὁργανισμοῦ νοσοῦντος καὶ θρήνος πᾶλλοντος ἀνθρώπου. Ἄν ἀνακτῇται μὲν ποτε τὴν προγονικὴν εὐκλειαν, πιθανόν εἶναι ν' ἀναβλαστήσῃ τὸ ἀρχαῖον ἀνθος ἐπὶ τοῦ γενεθλίου ἐδάφους· ἂν νοσήσωμεν ὡς οἱ Φράγκοι, θέλουσιν ἐκπορευθῇ βεβαίως καὶ ἐκ τῶν χειλέων ἡμῶν ἀληθοὺς ὁδὸν κραυγαί. Μέχρις οὗ ὅμως τὸ ἕτερον τούτων συμβῇ, πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἀντιποιήσεως θέλομεν ἔχει ἡ ψυχρὰς κλασικῶν μιμήσεις ἢ παιδαριώδεις ῥωμανισμοῦ παρωδίας.

Κύριε συντάκτα τῆς «Ἦρας».

Δὲν ἔσπευσα νὰ δημοσιεύω τοὺς λόγους, οἵτινες μοὶ ὑπηγόρευται νὰ ζητήσω τὴν ἀπαλλαγὴν μου οὐ μόνον ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς ἐπὶ τῆς ἐν Παρισίοις συγκροτηθησομένης παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1878 κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, φρονῶν, ὅτι ὁ παραιτούμενος δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ περ μὴ ἔχων αἰτίαν τὴν ἑλλειψὶν ὑγείας, ζήλου κλπ. ὅπως ἐργασθῇ, ὁφείλει νὰ ἀνδράλῃ ἐπὶ τι τὴν δημοσίαν ἔκθεσιν τῶν λόγων τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ, ἀναμμένων μέχρις οὗ ἐκ τῶν προϊστάμενων ἐπελθῇ διόρθωσις· εἰς τὴν πρόωρον ὅμως ταύτην δημοσίευσιν μὲ ὠθεῖ ἡ κακὴ ἐξήγησις τῶν κατ' ἐμὲ ὑπὸ τινων, ὡς εἶδον ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» τῆς χθὲς καὶ τῇ «Στοχῇ» τῆς σήμερον, αἵτινες ἀποδίδουσι τὴν παραιτήσιν μου εἰς διαφωνίαν πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Δυνατὸν κατὰ τινὰ νὰ μὴ συμφώνουν μετὰ τινων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς π. χ. ὡς πρὸς τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐπὶ ἀποζημιώσεως τυντάξεως διαφόρων τοῦ τόπου ἐκθέσεως ἀποκλειστικῶς εἰς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μάλιστα οὐχὶ πάντοτε εἰδικά· ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἤθελε μὲ ὠθήσει εἰς παραιτήσιν· οἱ λόγοι δι' οὓς ἐπεισθην, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐργασθῶ οὐχὶ μόνον ὡς γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπλοῦν τῆς ἐπιτροπῆς μέλος, εἶναι οἱ ἐξῆς.

Πρῶτον αὐτὸ τὸ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου ἐ. ε. διάταγμα περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἀνω ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ προβαίνει εἰς ἐνεργείας καὶ ἀποφάσεις καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ συγκάλεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καὶ ἀπλὴ συνεννόησις μετὰ τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου.

Ἐπίσης κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐπιτρέπεται αἱ δαπάναι νὰ ἐντέλλωνται δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὴν Τράπεζαν (ἐν ἣ κατετίθενται τὰ δι' ἐνταλμάτων τοῦ ὑπουργείου χορηγούμενα χρήματα) ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ φερούσης προσηρητημένον ἀντίγραφον ἔστω καὶ μόνης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Τὰ ἄνω δύο ἄρθρα φρονῶ, ὅτι δίδουσι μεγάλην ἐξουσίαν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς· διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν μὴ ὢν, ὡς ἔδει, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀγνοῶν τὰ ἐν αὐτῇ διατρέχοντα, ὡς ἐπίσης καὶ δι' ἄλλους λόγους, θέλει πάντοτε ἐγκρίνει τὰς ἀποφάσεις, ἐνεργείας καὶ ἐντολὰς δαπανῶν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Ὑπὸ τοιαύτην ἀπεριόριστον ἐξουσίαν τοῦ προέδρου, φρονῶ, ὅτι πᾶς τις γνωρίζων τὸ βάρος τῆς εὐθύνης, ὅπερ φέρει καὶ τὸ ἀπλοῦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς.

Δεύτερος λόγος τῆς παραιτήσεώς μου ἦτο τὸ ἀμεθέδον καὶ ἄτακτον τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ βαδίζει ἄνευ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, οὗ τὴν σύνταξιν προβάλλει καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ εἰρημένου διατάγματος. Εἶναι ἀληθές, ὅτι καὶ ὁ κ. πρόεδρος προεῖδε τὴν ἀνάγκην τῆς συντάξεως κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν τῆς 2 μεσοῦντος μηνὸς ἀνέθηκε τὴν σύνταξιν αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Γ. Ζηνοπούλου· καὶ ὅμως ἄγνωστὸν διὰ ποίους λόγους, (διότι οὐδόλως περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ζηνοπούλου συνταχθεὶς κανονισμὸς) ὁ κ. πρόεδρος κατὰ τὴν τετάρτην συνεδρίαν τῆς 13 μεσοῦντος μηνὸς ἐπέτρεψε τῷ κ. Γ. Ζηνοπούλῳ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος κανονισμὸν, λέγων, ὅτι βλέπων, ὅτι τὰ μέλη τῆς

ἐπιτροπῆς ἐργάζονται ἀδελφικῶς, θεωρεῖ περιττὴν τὴν σύνταξιν κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν.

Ἡ ἀταξία τοῦ γραφείου ἀπερίγραπτος· ἀρκεῖ νὰ εἶπω ὅτι 17 ἡμέρας (27 Φεβρουαρίου—16 Μαρτίου) μετὰ τὴν ἐκλογὴν μου ὡς γραμματέως ἤμειθα ἄνευ γραφείου· ὁ γραφεὺς κ. Λαμπρυνόπουλος, ἐκ Γόρτυνος, ἦτο ἀγνώστου διαμονῆς δι' ἐμέ· τὸν κλητῆρα ἔδει ν' ἀναζητῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. προέδρου, τὸν ταμίαν ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ τοῦ κ. προέδρου, ὅστις λόγῳ οἰκονομίας ἐκτελεῖ χρέη ταμίου· ἐπίσης τὰ ἔγγραφα ἐξαίρεσις εὐαρίθμων εὐρίσκοντο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. προέδρου. Οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων ἐχόντων, ἐγὼ ὤφειλον νὰ ἐκτελῶ χρέη γραμματέως!

Τρίτος τέλος λόγος τῆς παραιτήσεώς μου ἦτο, ὅτι δὲν ἐννοούμεθα μετὰ τοῦ κ. προέδρου. Κατ' ἐμὲ ὁ γραμματεὺς εἶναι ὁ ἄξων τῆς ἐργασίας, κατ' ἐμὲ ὁ γραμματεὺς δέον νὰ ᾔηται ἐνήμερος καὶ τῶν ἐλαχίστων ἀποφάσεων τοῦ προέδρου καὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὑπηρεσίαν ὡς καὶ αὐτῆς ἐστὶ τῆς διαχειρίσεως· ὁ κ. πρόεδρος ὅμως δὲν ἐννοεῖ φαίνεται τοῦτο.

Ἐν μιᾷ λέξει, εἶδον ὅτι ἄνθρωπος λ ί α ν δ υ π τ ρ ό π ο υ χ α ρ α κ τ ῆ ρ ο ς ὡς ἐγὼ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ ὑπὸ τὸν κύριον πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς· τοῦτο ἴσως συνειδυῖα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς χθὲς (ἐν ἣ τὸ προεδρεῖν, καίπερ μὴ λαθὼν εἰσέτι κοινοποιῆσιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεώς μου ὡς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου δὲν ἔκρινεν εὐλογον νὰ μὲ καλέσῃ) μὲ ἀντικατέστησε διὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς κ. Κ. Φωστηροπούλου.

Πέπεισμαι ὅτι μετὰ τὰ ἀνωτέρω γίνεται ἀρκούντως καταληπτὸν, διατὶ ἀ λ η θ ῶ ς παρητήθη ἀμφοτέρων τῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ θέσεών μου καὶ ὅτι ἀ λ η θ ῶ ς ἔδει νὰ πράξω τοῦτο.

Ἀρκοῦμαι σήμερον εἰς τὰ γενικά ταῦτα, ἀλλὰ προθύμως θέλω παράσχει πᾶσαν λεπτομερῆ πληροφορίαν ἐνυπογράφως καὶ δημοσίᾳ παρ' ἐμοῦ ζητηθησομένην.

Δέξασθε, κ. συντάκτα, τὴν ἐκφράσιν τῆς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1877.

Α. Γ. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ
ΑΡΙΘ. 127—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—ΑΡΙΘ. 127

Ὁ γνωστὸς ἐπὶ φιλοκαλίᾳ ἐμποροράπτης κ. Ἀρβανίτης γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἐνταῦθα τε καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας πελάτας του ὅτι ἀορίως ἐχόμισεν ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς Εὐρώπης ἐργασασιῶν ἅτινα καὶ ὁ ἴδιος ἐπεσκέφθη κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα, διάφορα ποικίλα καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος διὰ θερινὰς ἐνδυμασίας **ΥΦΑΣΜΑΤΑ**, ὑποσχόμενος τοῖς προσερχομένοις ἀκριβῆ τῶν παραγγελιῶν αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐπὶ μετρίαις τιμαῖς, στερεότητι καὶ κομψότητι.

[Β'. 246—γ']

ΜΑΘΗΤΗΣ ἄπορος τῆς γ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου, τίμιος καὶ χρηστοήθης, ζητεῖ οἰκίαν ἐν ἣ προϋμνάζων νὰ σπουδάζῃ ἢ δικηγορικὸν γραφεῖον εἰς ὃ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀντιγραφεὺς.

[Β'. 251—γ']

Ὁ κ. Ἰωάννης Κωστόπουλος παρακαλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἐνταῦθα κουρεῖον τοῦ κ. Φιλιππίδου ἵνα λάβῃ τὰς ἐπιστολάς του.

[Β'. 256—δ']

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 20ην Μαρτίου 1877, ἐκτίθενται εἰς δημόσιον ἐκούσιον πλειστηριασμὸν τὰ εἰς θέσιν Κολωνάκι κατ' ὄψιν τοῦ Λυκαβητοῦ καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως περιεχόμενα οἰκόπεδά μου, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γερασίμου Ἀφεντάκη, παρὰ τῷ ὑποὶ ὑπάρχει καὶ τὸ σχέδιον τὸ δεικνύον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἐκτάσιν ἐκάστου οἰκοπέδου. Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει λάβει χώραν εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ δημοπρατηρίου κατὰ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν. Τὰ οἰκόπεδα πωλοῦνται κατὰ πᾶσιν εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ προσέτι ὁ ἀγοραστὴς δύναται καταβάλλων τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος νὰ κρατήσῃ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐπὶ ἐν ἔτος, ἐξασφαλίζων τὴν πληρωμὴν του διὰ πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ πωλουμένου.

Κ. Ι. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

[Β'. 253—γ']

Υδατα Κυλλήνης

τοῦ

1877

(Ἐπὶ τῆς πηγῆς πληρωθέντα)

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐν Ἀθήναις φαρμακεῖον **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ**.

[Β'. 247—γ']

ΙΑΡΥΣΙΣ ΝΕΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΛΙΝΟΣΤΟΛΩΝ

MAX KAHNEMANN,

ὁδὸς Ἑρμοῦ

(Ἀπέναντι τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Φιλίπ)

Ἐθνικὸν ἐργοστάσιον παντοδαπῶν λινოსτολῶν δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Δέγεται παραγγελίας ἐκτελουμένας μετὰ φροντίδος καὶ ἐπιμέλειας. —Τίμαί ἄνευ συναγωνισμοῦ. Πᾶν εἶδος κατασκευαζόμενον ἐνταῦθα δὲν ἐπιφορτίζεται ἕνεκα τούτου ὑπὸ τελωνειακῶν δασμῶν ἢ δαπανῶν μεταφορᾶς. Πᾶσα ἐργασία γίνεται κατ' ὅπιν μέτρου καὶ μετ' ἀκριβείας, παραδίδεται δὲ μετὰ δοκιμασίαν. —Ζητοῦνται βάρπται ἐπιτήρειαι. —Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ καταστήματος.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ.

OUVERTURE DU NOUVEAU MAGASIN

DE LINGERIE

MAX KAHNEMANN

Rue d' Hermès

(Vis-à-vis le magasin français Philip frères)

Fabrique nationale de tout genre en lingerie pour homme et pour femme. On accepte des commissions pour quelque garniture avec le plus grand soin et promptitude. — Prix sans concurrence; tous articles fabriqués ici et a cause de ca ils n'auront pas surchargés des frais de douane et de Transport. — Chaque travail on l'exécute sur mesure et avec exactitude, on le consigne après essai. — On recherche des couturières bien capables. — Pour demandes s'adresser au propriétaire du magasin.

RUE D' HERMÈS

[Β'. 231—ε']